

בעזרת השם יתברך

וועד העירוב

141 - 1 עמוד

דעת תורה מהגאון רש"י אוירבאך זצ"ל

שמסתבר כהחזון איש
דאין לנו רשות הרבים
בזמן הזה, וגער במחמירים
שבאים על כרחך לידי
תקלות, ואין להחמיר זולת
מי שלמד ההלכה על
בוריה.

דעת תורה

מהגאון הגדול שר התורה עמוד ההוראה

רבי שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל

מתי מותר להחמיר ותבא עליו ברכה
ומתי לנעור על המחמירין, ובפרט בעירוב

"מרגלא בפומי", שרק לאחר העסק והעיון היטב בשרשי ההלכה ובעומק הסוגיא, ראוי להחמיר אם מרגיש צורך ורצון לכך, כי הרי יש להתבונן, איך מותר לאדם להחמיר? הרי הוא מחויב לנהוג כמנהג הציבור* וכפי עיקר ההלכה בשו"ע!

אלא דכיון שהעמיק בסוגיא ודעתו נוטה להחמיר, עליו להחמיר מפני שכך נראית לו ההלכה לאחר העיון, ותבוא עליו ברכה.

אבל הריבוי בחומרות שלא בדרך זו, מביא לידי כך שהמפל געשה עיקר, ולא זו הדרך, ובפרט כשהדבר מקשה על אנשי הבית והסובבים.

וכן ה"י משיב כשגשאל, אם ראוי להחמיר שלא לסמוך על עירוב עירוני - אף שגעשה בהידור וכו'. ובפרט הורע מאד בעיניו הדבר, שבעקבות כך שהאכרכים יראי ד' מחמירים על עצמם שלא לסמוך על העירוב, נושאות נשותיהם העגלות וכו' לכתן, וכמה פעמים גער על כך.

ולאחר שהחמיר על עצמו בזה בבחירתו, הורה לו לאחר נשואיו להתיר נדרו כפני שלושה, ולמלפל מאז ואילך רק בשעת הצורך, כדי לעזור ולישא בעול עם זוגתו.

ואידע פעם שראה אב ובנו הולכים ברחוב ביום השבת, כשהאב נושא ספסל ובנו צועד לצדו ואינו נושא כלום, וכאב לבו על הדבר מאוד. ובהזדמנות ראשונה דיבר על כך בסערת רוח בלימוד הישיבה, האך משום חומרה בהלכות עירוב מזוללים כל כך במצות כיבוד אב, החמורה שבחמורות. ובפרט שהרי מסתברא כהחזו"א (סי' קז ס"ק ה-ז) שדעתו נוטה דכזה"ז כמעט אין לנו רה"ר דאורייתא, ולענין זה יש לסמוך על כך.

"הליכות שלמה" הלכות תפלין סי' ל"א

בארחת הלכה הערה 95

*דמב"ם פ"ג מהל' תשובה הי"א ח"ל "הפורש מדרכי ציבור, אעפ"י שלא עבר עבירות כו', אין לו חלק לעולם הבא".